

Дмитро Логвиненко,
Студент ФСП НТУУ «КПІ»

НАСИЛЬСТВО В СІМ'Ї

Насильство в сім'ї широко поширене в буденному житті. Воно є настільки звичним що ми і не вважаємо насильство насильством. Під об'єктом конфлікту може виступати будь-який елемент матеріальної, соціальної, духовної сфери, що знаходяться на перетині особистих інтересів суб'єкту. Є звичайно очевидні випадки, коли батьки б'ють своїх дітей і вважають що це – є методом виховання. Основним предметом сімейних конфліктів найчастіше бувають зловживання спиртних напоїв, що є основною причиною зіткнень, які призводять до тяжких злочинів.

Типовою рисою злочинів є те, що ці злочини вчиняються однією особою. Такі правопорушники мають важливе значення для причинно-наслідкових зв'язків, що лежать в основі цих злочинів, а також забезпечує застосування заходів профілактики на вплив правопорушника.

“Конфлікт,, (лат. зіткнення,сутичка) – вживається в найрізноманітніших галузях знань і життєвої практики, є різновидом сімейних конфліктів, який слід розуміти як гостре зіткнення між членами сім'ї, що виникає із їх протилежних поглядів, інтересів, позицій, супроводжується прагненням спричинити максимальну шкоду опоненту. [1,с.93]

Учасники конфлікту бувають двох типів: головні і факультативні співучасники. Головні – це, особи які безпосередньо здійснюють оборонні або наступальні дії. Співучасники – своєрідні підмовники, організатори з боку різних сторін.

Сімейні конфлікти як правило мають тривалий характер. Для них характерна повторюваність однакових епізодів, цинічність. Сімейні розлади часто повторюють одна одну,проходять за одним сценарієм. Зупиняючись на де якийсь час, вони не ліквідують істинної прихованої причини протиріч.

Найголовнішою стадією боротьби, являє собою не поочередність наступу і оборони і застосування різних засобів, набір яких може бути обмежений в залежності від конкретних умов. Гостра фаза боротьби призначена на час переговорів, поновлюється і якщо переговори зайшли у глухий кут або досягнута угода була порушена однією із сторін. Іноді переговори виступають в якості "перепочинку" і являються своєрідним тактичним ходом .

Конфлікт може розвиватися у достатньо позитивному напрямку і звершитись повним або тимчасовим рішенням існуючого противоріччя, але часто перевагою тенденції іншого характеру : боротьба посилюється і конфлікт розростається.

Департамент громадської безпеки, підпорядкований Міністерству внутрішніх справ веде статистику виконання Закону України «Про попередження насильства в сім'ї» що у 2006 року було зареєстровано 83150 заяв про насильство в сім'ї. Згідно з даними Департаменту, 90% жертв домашнього насильства становлять жінки. Дані, представлені Міністерством внутрішніх справ, за першу половину 2006 р нараховують 1008 вбивств, 402 випадки неумисних вбивств на побутовому ґрунті, більшість жертв – жінки. Один з працівників міліції повідомив що у Вінницькій області щодня одержують близько 40-45 дзвінків з повідомленням про насильство в сім'ї , а лише за 2006 рік зареєстровано 9 випадків вбивств у родині.

Ці цифри відображають тільки ті випадки насильства в сім'ї, що потрапили до уваги міліції.

В процесі сімейного життя часто виникають конфлікти різного ступеня важкості які спричинені різними умовами. Вкрай важливо запобігати розвитку конфлікту на різних стадіях, не давати йому розвиватися у більш важкі форми. Виходячи із різних предметів конфлікту можуть існувати різні засоби їх вирішення:

- Звернення до психолога за консультацією при проблемах «середнього рівня» - проблеми виховання дітей, розподілення сімейних обов'язків, вирішення побутових проблем.

- Звернення до правоохоронних органів у випадках застосування морального та фізичного насильства однієї особи над іншими із членів сім'ї.

Використана література:

1. Б.Головкін, Право України, 2001, №5